

1887-04-11

AFSENDER

Laura Jacobsen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Rom

Modtagersted:
Grækenland

Arkivplacering:
Carlsberg arkiv. Familiearkivet
æske F 13

Keywords:
Funeral

SUMMARY

Afventer transskription

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

en Tid byttandoffen. Tader sagde jeg at
 til Lorenz han vilde ikke hjem til sit
 Juri. Drekte som skives iøvntil spog for
 Ceden dag, paa som han ikke skulde have
 Følgeskab af en Løse jævelen spante ikke
 det paa. I dag havde jeg Brev fra Maria
 hun som sagde: hun kommer fra Eder's Børn
 som jeg struttende kunde vi. Vogelius huser
 vi vorer meget sig, men es kun bedre.
 Gud I dag maatte paa dette Brev. Vi toke
 paa meget for det Brev et gnes fik fra Chika,
 jeg tror Brevet løverdag deli. Det var jeg i Late
 rali vi med Sophia sag at hore Mes se
 I dag er Restha Lateran Migenem og see
 Skuffurene. Her es meget at foretage efter
 B Løse bøger, og mange komme her for at se
 det os, paa felt om man havde meggen sig. Han
 de ulovt hun komme ud et Par Timer om
 Dagen, men det holdes jeg, og soo over pæst.
 Da fredag vare et gnes og fra Peter skitten og
 herte ubogen Sang og Orget til det var deilig og
 paa alle herne, som alle vinge de da vi kom ud,
 det var som Timmeriges der kaldte paa os, ja
 for som byttandoffen til Chalken til dog ingen
 Vagn var. Endvare med Eder's. Marie e
 sig for os. Til det begyde sig os alle fra
 sin skuffurene mellem den

11 4 1887. C.M. 2 an Søndag 11
 Hvore voffjenede Børn
 Kungfredag var en lille Dag,
 men skjen et Saagke. Morgen det gik over
 Tader idag og det har for os en dogratt
 Betjendning og vil allie blive en Løst mere
 i vore Hjerte. De smaa uskyldige Børn
 kom den Dag og braste os vore Børn. Hver
 ter som en Formid og ender sig Løst
 for os. I dag har Lin Tader vorer oppre Løst
 Gang og kunde gaae ind i Solongen paa en
 Lebuhol blev stillet inden for Løst
 han sad, med en Dorellot blev luftet ud. I hørte
 jeg, hvor at han var i Høst i sin hvore Løst. I hørte
 han gik til bage og var lidt mindre brøst end
 gaa, han skulde have vorer oppre igjen i f
 ter midtag, men paa havde han faaet sig Løst
 em i et hør, tet og paa Henderne, og paa sig
 Ammannens Propeser Comin at det var ikke
 verd, han kom sig paa un legger han. Han
 fik den bestemte Udtalelse om sig at Løst
 Nøsthan, som es vore Hunderne, at han ikke kom
 de rejse til deapel, thi det til var han ikke

